

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Phaedri Avgusti Liberti Fabvlarvm Aesopiarvm Libri V.

Phaedrus

Rintelii, MDCCXXXVIII

VD18 13044567

Fab. XVI. Gubernator et Nautae.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17134

Quod dignitatem feminae aequassent suam.
 Sinite, inquit, illas gloria vana frui,
 Et vsurpare vestri ornatum muneris,
 Pares dum non sint vestrae fortitudinis.

Hoc argumentum monet, vt sustineas, tibi
 Habitu esse similes, qui sunt virtute impares.

*Hand raro etiam sine virtute homines gloriam
 consequuntur virtutis.*

Quum capellae barbam a Ioue precibus obtinuis-
 sent: hirci moerore et inuidia confecti non poterant aequo ferre animo, quod signum roboris et honoris sui masculum etiam feminis tribuisset. Tum, finite, inquit, illas vanae participes esse gloriae, eundemque vobiscum prae se ferre virtutis ornamentum: dum ipsa re carent, atque viribus vobiscum nullo modo comparari possunt. Docet fabula, facile ferendos esse omnes, qui, cum dignitate meritisque nobis longe sunt inferiores, eandem sibi speciem et habitum corporis arrogare non verentur.

FAB. XVI.

Gubernator et Nautae.

Quum de fortunis quidam quereretur suis:
 Aesopus finxit consolandi gratia.

Vexata faevis naui tempestatibus,
 Inter vectorum lacrimas & mortis metum,
 Faciem ad serenam subito mutatur dies.
 Ferri secundis tuta coepit flatibus,
 Nimiaque nautas hilaritate extollere.
 Factus periculo tum gubernator sophus:

G 2

Parce

Parce gaudere oportet, & sensim queri:
 Totam quia vitam miscet dolor et gaudium. 10

Rerum perpetua vicissitudo.

Cum aliquis aduersam accusaret fortunam, et quod minus prospero suarum frueretur rerum successu: Aesopus eum sequenti narratione erigere studuit. Naui faeuientibus undique septa & iactata fluctibus maris, homines, qui ea vehebantur, subito mortis metu, largas fundebant lacrimas, suaque fata deplorabant miserabili voce. Mox nubila discussit Phoebus; rerum mutata facie, procellas excepit serena tempestas; ventisque secundis coeperunt nauigare ex animi voto. Tum nauatae incredibili gaudio elati suam sibi gratulabantur fortunam. At nauis gubernator, qui factus aliorum periculis cautus, ventorum semutationibus accommodare didicerat, in laetitia seruandum, monuit, esse modum, atque in tristitia: quandoquidem tota hominis vita, eaque rerum vicissitudine, nunquam non soleant mala esse mixta bonis. Nemo confidat nimium secundis: nemo desperet meliora lapsis.

FAB. XVII.

Canum Legati ad Iouem.

Canes legatos olim misere ad Iouem,
 Melioris vitae tempus oratum suae,
 Ut sese abriperet hominum contumeliis,
 Furfuribus sibi conspersum quod panem darent,
 Fimoque turpi maximam explerent famem. 5
 Pro-